

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

I U 101/2014-33

2.4. 2014

Podpis pristojne
sodne osebe:

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in Agata Zavašnik kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Valentine Rustja kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: AGENCIJA ZA POŠTO IN ELEKTRONSKE KOMUNIKACIJE RS, Stegne 7, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-228/2013/11 z dne 11. 12. 2013,

na seji 2. aprila 2014

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi in se izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-228/2013/11 z dne 11. 12. 2013 odpravi ter se zadeva vrne toženi stranki v ponovno odločanje.
- II. Tožena stranka je dolžna povrniti tožeči stranki stroške postopka v višini 15,00 EUR v roku 15 dni.
- III. Zahteva družbe Simobil d.d. za povrnitev stroškov postopka se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo delno ugodila pritožbi prosilca Simobil d.d. in delno odpravila prvostopenjsko odločbo ter tožeči stranki naložila, da mora prosilcu v roku 31 dni od prejema odločbe posredovati odgovore na pozive tožeče stranke z dne 29. 7. 2013 gospodarskih subjektov Tušmobil d.o.o., Telekom Slovenije d.d. ter T2 d.o.o., pri čemer je tožeča stranka dolžna prikriti osebne podatke fizičnih oseb. V obrazložitvi odločbe navaja, da je prosilec pri tožeči stranki vložil zahtevo za posredovanje informacij javnega značaja, v kateri je zahteval vse odgovore, ki jih je tožeča stranka prejela od ostalih operaterjev na njen dopis. Tožeča stranka je izdala odločbo, s katero je zahtevo prosilca v celoti zavrnila na podlagi izjem iz 7., 9. in 11. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Pri tem je tožeča stranka navedla, da gre za podatke iz mape, ki obsega kompleksno zadevo podeljevanja radijskih frekvenc na določenem frekvenčnem območju (800 MHz). Podeljevanje takih frekvenc se konča z izdajo upravne odločbe in so torej zahtevani dokumenti sestavljeni zaradi upravnega postopka podelitve navedenih frekvenc in bi to škodovalo izvedbi tega postopka (7. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ). Ker gre za pripravo pogojev in meril za bodoči javni razpis ali dražbo, je postopek še v fazi posvetovanja pri tožeči stranki in bi njegovo razkritje povzročilo napačno razumevanje vsebine (9. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ). Preuranjeno informiranje o dokumentih, ki še niso zreli za javno objavo ali presojo pa bi povzročilo motnje pri delovanju organa (11. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ). Tožena stranka ugotavlja, da so pri zahtevanih dokumentih izpolnjeni vsi kriteriji za obstoj informacije javnega značaja. K stranski udeležbi je pozvala udeležence Telekom Slovenije d.d., Tušmobil d.o.o. ter T2 d.o.o. Tušmobil d.o.o. je v svojem odgovoru navedel, da zahtevani dokumenti predstavljajo poslovno skrivnost. Priložil je tudi sklep o določitvi poslovne skrivnosti z dne 5. 8. 2013, s katerim je zahtevani dokument opredelil za poslovno skrivnost. Stranski udeleženec Tušmobil d.o.o. je posredoval svoj sklep o določitvi zahtevane informacije za poslovno skrivnost šele na poziv tožene stranke in ne že ob predložitvi zahtevanega dokumenta tožeči stranki. Ker Tušmobil d.o.o. sklepa o poslovni skrivnosti ni predložil pravočasno, ga tožena stranka ni upoštevala in je štela, da subjektivni kriterij za obstoj poslovne skrivnosti ni izpolnjen, prav tako pa po mnenju tožene stranke ni podan objektivni kriterij, da bi se zahtevane informacije lahko štela za poslovno skrivnost. Prav tako po mnenju tožene stranke ni podana izjema iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj glede zahtevanih dokumentov ne teče noben upravni postopek, ki bi mu z razkritjem zahtevane informacije lahko nastala škoda. Tožeča stranka se je namreč odločila, da razpisa v zvezi s podelitvijo radijskih frekvenc v pasu 800 MHz za obdobje do 3. 1. 2016 sploh ne bo izvedla. Samo nakazovanje morebitnih želja operaterjev še ne pomeni informacij, ki bi lahko škodile upravnemu postopku, ki

sploh še ni bil uveden. Prav tako pa ni podana izjema iz 9. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj so zahtevani dokumenti v konkretnem primeru zaključeni in niso v postopku izdelave. Tudi izjema iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ni podana, ker ne gre za interne, torej lastne dokumente, ki bi nastali pri delu tožeče stranke in bi bili namenjeni njenemu notranjemu delovanju. Ker pa dokumenti vsebujejo tudi varovane osebne podatke, je tožena stranka odredila, da se ti zakrijejo.

2. Tožeča stranka v tožbi pojasnjuje, da zahtevane informacije razkrivajo namen operaterja po pridobivanju frekvenc, torej njihov interes po količini omejene naravne dobrine, s tem pa lahko neposredno vpliva na višanje cene te dobrine v okviru javne dražbe. Za dobro izvedbo javne dražbe je zaželeno, da dražitelji ne vedo drug za drugega. Razkritje teh informacij bi lahko škodljivo vplivalo na izvedbo postopka, ki je sedaj v teku. Po mnenju tožeče stranke je potrebno 7. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ razlagati tako, da se dostop do zahtevanih informacij zavrne, če gre za podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka in pri tem ni pomembno, v kateri fazi mora biti tak postopek torej ali je ta postopek že začet ali ne. Nadalje tožeča stranka navaja, da je družba Tušmobil d.o.o. svoje informacije pravilno in pravočasno označila kot poslovne skrivnosti. Pravočasno je sprejela akt, da predstavljajo predmetne informacije njene poslovne skrivnosti in ta akt tudi pravočasno posredovala toženi stranki, saj ga je posredovala pred sprejemom izpodbijane odločbe. Veljavna zakonodaja v nobeni določbi ne nalaga subjektom, da če ponudnik, ki sicer razpolaga z aktom o varovanju poslovne skrivnosti, tega akta ne posreduje organu sočasno z informacijami, ki jih želi zavarovati kot poslovno skrivnost, da ne more pričakovati od organa, da bo takšne informacije na tak način obravnaval. Tožeča stranka predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi in vrne zadevo toženi stranki v ponoven postopek.
3. Tožena stranka v odgovoru na tožbo opozarja na dejstvo, da konkretni upravni postopek ni bil in ne bo izveden. Tožena stranka tudi vztraja pri tem, da če ponudnik sicer razpolaga z aktom o varovanju poslovne skrivnosti, vendar ga ne posreduje organu sočasno z informacijami, ki jih želi varovati kot poslovno skrivnost, ne more pričakovati od organa, da bo takšne informacije na tak način obravnaval. Irelevantno je dejstvo, da je Tušmobil d.o.o. sprejel sklep o varovanju poslovne skrivnosti že na dan priprave zahtevanega dokumenta, saj z njim ni pravočasno seznanil tožeče stranke. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.
4. Sodišče je kot stranke z interesom v postopek pritegnilo gospodarske subjekte Tušmobil d.o.o., T2 d.o.o. in Simobil d.d., ne pa tudi gospodarske družbe Telekom

Slovenije d.d., saj navedeni gospodarski subjekt ni odgovoril na poziv drugostopenjskega organa, torej se postopka ni udeležil in mu izpodbijana odločba tudi ni bila vročena. Na tožbo sta kot stranki z interesom odgovorili gospodarski družbi Simobil d.d. in T2 d.o.o.

5. Gospodarska družba Simobil d.o.o. v odgovoru na tožbo in pripravljalni vlogi navaja, da je bilo glede zahtevanih informacij odločeno, da podelitve frekvenc za tako kratko obdobje ni mogoče izvesti, sedanji javni razpis za javno dražbo pa predstavlja popolnoma drug upravni postopek. Zakonsko določilo 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ predpostavlja, da je upravni postopek v teku, v predmetnem primeru pa upravni postopek ni v teku. Tožeča stranka je namreč sama podala izjavo, da upravnega postopka v zvezi s podelitvijo radijskih frekvenc v pasu 800 MHz za obdobje do dne 3. 1. 2016 ne bo izvedla. Nov postopek javnega razpisa pa ne predstavlja nadaljevanja prejšnjega postopka. Odgovori operaterjev niso bili pridobljeni za potrebe bodoče javne dražbe. Po mnenju navedene stranke z interesom pa tudi ni podana izjema poslovne skrivnosti, saj morajo operaterji predložiti tožeči stranki podatke, ki so označeni kot poslovna skrivnost, že ob predložitvi takih podatkov, če želijo, da se podatki varujejo kot poslovna skrivnost. Če subjekt meni, da njegov podatek predstavlja poslovno skrivnost, mora to varstvo uveljavljati ves čas. Prav tako pa po mnenju stranke z interesom tudi nista podani izjemi iz 9. in 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Tožeča stranka teh ugotovitev tožene stranke v tem upravnem sporu sploh ne izpodbija. Simobil d.d. predlaga, naj sodišče tožbo tožeče stranke zavrne, tožeči stranki pa naloži v plačilo stroške postopka stranke z interesom, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.
6. Tudi stranka z interesom T2 d.o.o. v odgovoru na tožbo opozarja na to, da je potrebno razlikovati med možnim javnim razpisom za dodelitev radijskih frekvenc v frekvenčnem pasu 800 MHz za obdobje do 3. 1. 2016 ter javnim razpisom za pet paketov frekvenčnih pasov, ki se dodeljuje za obdobje 15 let. Navedbe operaterjev glede morebitnega razpisa ne morejo predstavljati informacij, ki bi lahko škodile upravnemu postopku podeljevanja frekvenc, ki v tistem trenutku sploh ni bil uveden. Prav tako pa zahtevani dokumenti niso bili v postopku izdelave (izjema po 9. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ). Dokument pa tudi ni bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem organa, saj gre za dokumente, ki so jih pripravili operaterji sami (izjema iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ). Stranka z interesom T2 d.o.o. predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.
7. Tožeča stranka v pripravljalni vlogi z dne 12. 2. 2014 navaja, da so zahtevane informacije v vzročni zvezi z javnim razpisom, ki je sedaj že v teku. Gre za vsebinsko povezane dokumente v zvezi z predmetno dodelitvijo radijskega

spektra. Obveznost, da mi moral Tušmobil posredovati akt o poslovni skrivnosti tožeči stranki skupaj z informacijo, pa ne izhaja iz nobena javnega predpisa. V tej pripravljalni vlogi tožeča stranka zahteva tudi povračilo stroškov sodnega postopka.

K točki I izreka:

8. Tožba je utemeljena.
9. Sodišče ugotavlja, da je v tem upravnem sporu med strankama eno od spornih vprašanj, ali so zahtevani podatki poslovna skrivnost. Gre konkretno za dopis gospodarske družbe Tušmobil d.o.o. V kolikor je zahtevana informacija poslovna skrivnost, organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, saj 2. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ določa, da se dostop do zahtevane informacije zavrne, če je podatek opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Iz določila tega člena ne izhaja, da bi moral organ razpolagati z aktom, ki določeno informacijo označuje kot poslovno skrivnost niti to, da bi mu moral biti tak akt poslan hkrati z informacijo, ampak zadostuje zgolj to, da je nek podatek opredeljen kot poslovna skrivnost. Nadalje prvi odstavek 39. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1) določa, da se za poslovno skrivnost štejejo podatki, za katere tako določi družba s pisnim sklepom. S tem sklepom morajo biti seznanjeni družbeniki, delavci, člani organov družbe in druge osebe, ki morajo varovati poslovno skrivnost. Določilo drugega odstavka 40. člena ZGD-1 pa določa to, da morajo podatke, ki so poslovna skrivnost družbe, varovati tudi osebe zunaj družbe, če so vedele ali če bi glede na naravo podatka morale vedeti, da je podatek poslovna skrivnost. Sodišče se ne more strinjati s stališčem tožene stranke, da bi moral biti tožeči stranki hkrati z posredovano informacijo posredovan tudi sklep o določitvi podatkov za poslovno skrivnost, če želi stranka z interesom Tušmobil d.o.o. ta svoj podatek varovati kot poslovno skrivnost. V kolikor sklep o določitvi poslovne skrivnosti ni poslan hkrati z dokumentom, s tem sam sklep o določitvi poslovne skrivnosti še ni razveljavljen oziroma to nima nikakršnega vpliva na njegovo veljavo. Ne glede na navedeno pa je bil drugostopenjski organ seznanjen s tem, da je zahtevani podatek poslovna skrivnost in bi moral drugostopenjski organ skladno z drugim odstavkom 40. člena ZGD-1 to upoštevati. Iz navedenega razloga sodišče meni, da je tožena stranka napačno uporabila pravila materialnega prava, v konkretnem primeru 2. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ter prvi odstavek 39. člena ZGD-1 in drugi odstavek 40. člena ZGD-1, ker je izhajala iz stališča, da če se akt o določitvi poslovne skrivnosti ne posreduje hkrati z dokumentom, na katerega se ta akt nanaša, da potem ta dokument preneha biti poslovna skrivnost.
10. Sodišče pa se pridružuje stališču tožene stranke ter strank z interesom, da se tožeča stranka ne more sklicevati na izjemo iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ,

ki določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi. Sodišče meni, da je nesporno, da takrat, ko so bile zahtevane informacije oziroma dokumentacija (dopisi operaterjev) poslani tožeči stranki, do javnega razpisa ni prišlo, sodišče pa se strinja s stališčem, da se lahko uveljavlja izjema iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ zgolj v primeru, če gre za odprt upravni postopek. Tega določila ni mogoče razlagati tako široko, da bi se lahko to izjema uveljavljalo tudi v primeru bodočega upravnega postopka. Sodišče se tudi strinja z navedbami tožene stranke, zakaj ni podana izjema iz 9. in 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, sicer pa tožeča stranka v tožbi tega niti ni zatrjevala, ampak samo v obrazložitvi prvostopenjske odločbe.

11. Sodišče je torej izpodbijano odločbo odpravilo le iz razloga, ker meni, da je potrebno spoštovati to, da je gospodarska družba Tušmobil d.o.o. zahtevano informacijo označila kot poslovno skrivnost. Sodišče meni, da niso bila pravilno uporabljena določila materialnega prava in je zato odločbo odpravilo na podlagi 4. točke prvega odstavka 64. člena ZUS-1 in vrnilo zadevo v ponovno odločanje toženi stranki, ki bo morala upoštevati, da je zaprosena informacija, v kolikor se nanaša na gospodarsko družbo Tušmobil d.o.o., poslovna skrivnost, če seveda navedena gospodarska družba še vedno vztraja pri tem, da je ta podatek poslovna skrivnost.

K točki II izreka:

12. Ker je sodišče tožbi ugodilo in izpodbijani upravni akt odpravilo, pripada tožeči stranki skladno s tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1 pavšalni znesek povračila stroškov upravnega spora v skladu z 1. točko 3. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu, ki določa, da če je bila zadeva rešena na seji in tožnik v postopku ni imel pooblaščenca, ki je odvetnik, se mu priznajo stroški v višini 15,00 EUR.

K točki III izreka:

13. Sodišče ni ugodilo zahteve stranke z interesom Simobil d.d. za povrnitev stroškov postopka, ker tretji odstavek 25. člena ZUS-1 določa, da se v primeru, če se tožbi ugodí in izpodbijani upravni akt odpravi ali ugotovi nezakonnost izpodbijanega upravnega akta, tožniku prisodi znesek povračila stroškov, ni pa v tem primeru predvideno, da bi lahko dobili stroške povrnjene tudi ostali udeleženci postopka.

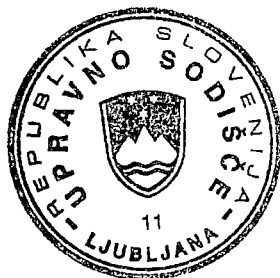
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 2. april 2014

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe: